

✿ חילופי נוסחאות ✿

ל"ח כ"ג: וְבִאֲרָגְמוֹן / (וְבִאֲרָגְמוֹן)

הבי"ת ללא מונח – בכתבי היד: ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ו ט"ח, ס"א ס"ג ט"ז ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"יא ס"י* ס"ג ס"ד, א"ד א"ה א"ז א"ט. ~ ובדפוסים: קסוטו, ברויאר.

הבי"ת במונח – בכתבי היד: ס"ב ס"ד ס"י ס"יב ס"ו ס"ז ס"ז, א"א א"ב א"ג א"ו א"י. ~ ובדפוסים: מק"ג, רא"פ, רוו"ה, גינצבורג, קורן.

ל"ט י"א: וְיִשְׁפָּה / (וְיִשְׁפָּה)

היו"ד בקמץ – בכתבי היד: ט"א ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ו ט"ח, ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"יא ס"י* ס"ג ס"ד, א"ד. ~ ובדפוסים: רא"פ, קסוטו, ברויאר.

היו"ד בפתח – בכתבי היד: ס"א ס"ה ס"ז ס"ח ס"י, א"א א"ב א"ג א"ה א"ו א"ז א"ט א"י. ~ ובדפוסים: מק"ג, רוו"ה, לטריס, גינצבורג, קורן.

ל"ט י"ג: וְיִשְׁפָּה / (וְיִשְׁפָּה)

הפ"א בצירי – בכתבי היד: ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ו ט"ח, ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"יא ס"י* ס"ג ס"ד, א"ד. ~ ובדפוסים: מק"ג, רא"פ, לטריס, גינצבורג¹⁹, ברויאר.

הפ"א בסגול – בכתבי היד: ס"ה ס"ז ס"ח ס"י, א"א א"ב א"ג א"ה א"ו א"ז א"ט א"י. ~ ובדפוסים: רוו"ה, קסוטו, קורן. ~ וכן הוא בעין הקורא.

ל"ט ל': גְּזִיר־הַקֶּדֶשׁ / (גְּזִיר־הַקֶּדֶשׁ)

הנו"ן בצירי – בכתבי היד: ט"א ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ו ט"ח, ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"יא ס"י* ס"ג ס"ד, א"ד. ~ ובדפוסים: קסוטו, ברויאר.

הנו"ן בסגול – בכתבי היד: ס"ו ס"ז ס"ט, א"א א"ב א"ג א"ה א"ו א"ז א"ט. ~ ובדפוסים: מק"ג, רוו"ה, לטריס, גינצבורג²⁰, קורן.

מ' י"ג: אֶת־אֶהָרֶן / (אֶת־אֶהָרֶן)

האל"ף במונח – בכתבי היד: ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ח, ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"יא ס"י* ס"ג ס"ד, א"ד א"ה א"ו א"ז א"ט. ~ ובדפוסים: מק"ג, רא"פ, לטריס, גינצבורג, קסוטו, ברויאר.

האל"ף ללא מונח – בכתבי היד: ס"ח, א"א א"י. ~ ובדפוסים: רוו"ה, קורן. ~ וכן הוא בעין הקורא.

ל"ט ל': אֶת־כָּל־כְּלָיו – יש להקפיד לנגן את הטעם כראוי במקף, ולא להשמיט את המקף ולהטעים אֶת־כָּל כְּלָיו.

ל"ט ל': וְאֶת־כָּל־כְּלָיו – יש להקפיד לנגן את הטעם כראוי במקף, ולא להשמיט את המקף ולהטעים וְאֶת־כָּל כְּלָיו.

ל"ט מ"ג: וַיִּבְרָךְ – הטעם מלעיל בבי"ת.

מ' ד': וְהַבְּאֵה, וְהַעֲלִיתָ – הטעם מלרע בתי"ו.

מ' ט': וּמִשְׁחָתָהּ – יש להקפיד על הגייה נכונה של החי"ת, שלא ישמע שקורא וּמִשְׁחָתָהּ בכ"ף, מלשון משיכה. וכן להלן.

וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ – יש להקפיד לנגן את הטעם כראוי במקף, ולא להשמיט את המקף ולהטעים וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר־בּוֹ.

וְהָיָה קֶדֶשׁ – הטעם מלעיל בה"א²¹.

וְאֶת־כָּל־כְּלָיו – יש להקפיד לנגן את הטעם כראוי במקף, ולא להשמיט את המקף ולהטעים וְאֶת־כָּל כְּלָיו.

מ' י': וְאֶת־כָּל־כְּלָיו – יש להקפיד לנגן את הטעם כראוי במקף, ולא להשמיט את המקף ולהטעים וְאֶת־כָּל כְּלָיו.

קֶדֶשִׁים – יש אומרים שהקו"ף בקמץ קטן²². ויש אומרים שהקו"ף בקמץ גדול²³.

מ' י"ג: אֶת־אֶהָרֶן – יש להקפיד לנגן את הטעם כראוי במקף, ולא להשמיט את המקף ולהטעים אֶת אֶהָרֶן.

מ' י"ד: בְּתִנְתָּהּ – התי"ו בחטף קמץ קטן, והוא נהגה כקמץ קצר מעט.

מ' י"ט: מִלְמַעְלָה – הלמ"ד רפה, ובשווא נח²⁴.

מִלְמַעְלָה – העי"ן בשווא נח, ואין להבליעה ולקרוא מִלְמַעְלָה, וכמו"כ אין לקרוא מִלְמַעְלָה בקמץ העי"ן. וכן להלן.

מ' כ"ט: פֶּתַח מִשְׁכַּן אֶהְיֶמוֹעֵד – יש להקפיד לנגן את הטעמים במקומם הנכון, ולא להטעים פֶּתַח מִשְׁכַּן אֶהְיֶמוֹעֵד.

מ' ל"ג: סָבִיב לְמִשְׁכַּן וְלַמִּזְבֵּחַ – יש להקפיד לנגן את הטעמים במקומם הנכון, ולא להטעים סָבִיב לְמִשְׁכַּן וְלַמִּזְבֵּחַ.

מ' ל"ו: וּבְהַעֲלֹתָ – הבי"ת בשווא נח.

מ' ל"ח: כָּל־מִסְעֵיהֶם – יש להקפיד לנגן את הטעם כראוי במקף, ולא להשמיט את המקף ולהטעים כָּל מִסְעֵיהֶם.

וכאן בכתבי היד המדויקים אין מתג בה"א, וממילא מוכח שהמ"ם שאחריה בשווא נח. ואע"פ שיש ספרים עם מתג בה"א, ספרים אלו הלכו בשיטה אחרת שלא דקדקה בהנחת מתגים אלו, ולא באו להורות שהשווא נע.

²¹ וכך מסתבר ע"פ חוקי הלשון, שהאל חולם שמתבטל והופך לקמץ (כגון הכ"ף שבמילה פֶּתַח שכתבו שכל קמץ קטן חייב לבוא אחריו שווא נח או דגש, וא"כ כשהתבטל החולם הקמץ הוא קמץ קטן. וכאן היה חולם במקור במילה קֶדֶשׁ, וא"כ כשהתבטל החולם והופך לקמץ, בפשטות הוא קמץ קטן. וכן נראה שסבר בעל לשון למודים (הובא במנחת שי תהילים פ"ו ב').

²² שהרי כתבו המדקדקים (רד"ק מיכה ב' י"ב ותהילים פ"ו ב', ועוד מדקדקים) שקמץ עם מתג הוא קמץ גדול, ואף כשנראה ש"פ משפט הלשון הוא אמור להנקד בקמץ קטן. וכן יש שכתבו שכל קמץ קטן חייב לבוא אחריו שווא נח או דגש, וא"כ קמץ הבא לפני חטף קמץ הוא בהכרח קמץ גדול. וכך היא מסורת הספרדים שכל קמץ שאין אחריו שווא נח או דגש, הוא נהגה כקמץ גדול.

²³ ואע"פ שאחר מ"ם השימוש תמיד יבוא דגש (שהרי מ"ם השימוש היא במקום תיבת מן, ולכן בא דגש אחר המ"ם, להשלים את הנו"ן החסרה), תיבת מלמעלה יוצאת מן הכלל שהלמ"ד רפה.

¹⁹ נראה שיש סימני מחיקה של מונח.

²⁰ ועיין עוד בחילופי נוסחאות לעיל כ"ח י"ח (פרשת תצוה).

²¹ יש להעיר, שלעיל בפרשת תצוה (כ"ח י"ח) גם כתובה מילה זו, ושם מנוקד בכ"י זה בפתח, ולא כמו שניקד כאן.

²² ועיין עוד בחילופי נוסחאות לעיל כ"ח כ' (פרשת תצוה).

²³ יש להעיר, שלעיל בפרשת תצוה (כ"ח כ') גם כתובה מילה זו, ושם מנוקד בכ"י זה בסגול, ולא כמו שניקד כאן.

²⁴ כן הוא בנוסח הפנים, ובגליון כתב שבספרים אחרים מנוקד וישפָה בסגול.

²⁵ כן הוא בנוסח הפנים, ובגליון כתב שבספרים אחרים מנוקד נִזֹר בצירי.